

**KANSALLINEN KOKOOMUS RP:N
PUOLUEVALTUUSTON KANNANOTTO
POHJOIS-SUOMEN KEHITTÄMISEKSI**

16.5.1998

POHJOIS-SUOMEN MAHDOLLISUUDET TODELLISEEN KÄYTTÖÖN

Kokoomus katsoo haasteekseen luoda Suomeen uudenkaltaista alue-eroja kaventavaa aluepolitiikkaa. Tämä politiikka pohjautuu alueiden luontaisten erityispiirteiden, yksilöllisen osaamisen ja tiedonsiirron vahvistamiseen.

Aluepoliittisen toiminnan perusongelmaksi on muodostunut leimaantuminen vastikkeettomaksi rahanjakoautomaatiksi. Aluekehitysvaroja on jaettu kehittämiskohteisiin, joiden elinkeinopoliittinen merkitys on ollut kyseenalainen ja työllisyysvaikutus vähäinen tai väliaikainen. Tulevaisuudessa alueellisten kehittämistoimien rahoituspäätökset tuleekin tehdä alueellisten kehittämissohjelmien pohjalta.

Kokoomuksen tavoitteena on uusin aluepoliittisin keinoin tukea Pohjois-Suomen omien vahvuuksien kehittämistä ja poistaa heikkouksia. Oulu on Pohjois-Suomen kehittämisen veturi, jota tukevat maakunnalliset alueelliset keskuskeskukset kuten Rovaniemi, Kajaani ja Kemi-Tornio. Näiden keskusten mahdollisimman tehokas verkottaminen toisiinsa sekä toiminnan ulottaminen koko alueelle takaa parhaiten koko Pohjois-Suomen asuttuna pysymisen sekä menestymisen myös tulevaisuudessa taloudellisissa haasteissa.

Tiedon ja osaamisen lisäämisessä Oulun ja Lapin yliopistot sekä alueen ammattikorkeakoulut ja ammattioppilaitokset ovat keskeisessä roolissa. Näiden oppilaitosten on omien erikoistumisalojensa kautta tuettava alueen kasvavia ja työllistäviä tuotantotekniikan elinkeinoaloja kuten tietoliikenteollisuutta, media- ja design-teollisuutta, bioteknistä ja hyvinvointiteknologiaa tuottavaa teollisuutta, mekaanista puunjalostusteollisuutta sekä matkailuteollisuutta.

Pohjois-Suomessa kuntien merkitys alueen elinkeinotoiminnan kehittämisessä on muuta Suomea merkittävästi suurempi. Niinpä kuntien taloudellisella tilanteella on selkeät vaikutukset myös aluekehitystoiminnan aktiivisuuteen ja tehokkuuteen. Yhteisöverouudistuksen periaatteet, joilla kannustetaan kuntia entistä aktiivisempaan elinkeinopolitiikkaan, ovat oikeita ja tuettavia. Verouudistuksen siirtymäkautena Pohjois-Suomen kuntien erityisiin talousongelmiin on kuitenkin vastattava riittäväällä tarveharkintaisella rahoitusavustuksella.

Alueiden kehittäminen tarvitsee onnistuakseen riittävän rahoituksen. EU-rahoituksen merkitys aluekehitystyössä kasvaa jatkuvasti. Suomen onkin tulevaisuudessa neuvotteluissa muiden EU:n jäsenvaltioiden kanssa saatava aikaan ratkaisu, joka turvaa EU:n myöntämien rakenne- ja maatalousvarojen riittävyyden Pohjois-Suomessa myös tulevana ohjelmakautena.

Uutena lisämahdollisuutena sekä koko Suomelle että erityisesti Pohjois-Suomelle on myös EU:n uusi pohjoinen ulottuvuus. Tämä poliittinen tahto on viimeistään Suomen EU-puheenjohtajakautena saatava konkretisoitua käytännön toimenpideohjelmaksi.

